31985R3460

10.12.1985 DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH L 332/19

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (EWG) NR 3460/85
z dnia 6 grudnia 1985 r.
ustanawiające szczegółowe zasady przyznawania odszkodowania wyrównawczego w odniesieniu do sardynek śródziemnomorskich

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą,

uwzględniając Akt Przystąpienia Hiszpanii i Portugalii, w szczególności jego art. 171 i 358,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 3117/85 z dnia 4 listopada 1985 r. ustanawiające ogólne zasady przyznawania odszkodowań wyrównawczych w odniesieniu do sardynek [1], w szczególności jego art. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

artykuł 3 rozporządzenia (EWG) nr 3117/85 określa warunki przyznawania odszkodowania wyrównawczego w odniesieniu do kwalifikujących się do tego odszkodowania produktów i form przetwarzania, granicę w wysokości 43 000 ton oraz beneficjentów systemu oraz określa metodę obliczania wysokości tego odszkodowania;

system ten musi dotyczyć tych kategorii sardynek, których wprowadzenie do obrotu po przetworzeniu wydaje się sprawiać najmniej trudności;

przepisy zdrowotne i techniczne ustanowione przez władze krajowe pozwalają zagwarantować, że dane produkty zostały w całkowity i ostateczny sposób poddane jednemu z procesów określonych w art. 3 ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 3117/85; należy poddać kontroli zgodność przetworzonych produktów z wyżej wymienionymi przepisami;

obowiązek podjęcia decyzji w zakresie ilości, w odniesieniu do których każdy producent mający siedzibę na terytorium danego Państwa Członkowskiego kwalifikuje się do odszkodowania, należy pozostawić temu Państwu Członkowskiemu;

w celu zapewnienia zgodności z granicą ilościową Wspólnoty wynoszącą 43 000 ton, przewidzianą dla danego systemu, każde Państwo Członkowskie na początku roku gospodarczego powinno powiadomić Komisję o całkowitych przyznanych ilościach; w sytuacji gdy została przekroczona maksymalna granica ilościowa, niezbędne jest tam, gdzie to właściwe, określenie metod redukcji ilości całkowitych;

w celu zapewnienia, że wypłata danego odszkodowania dokonana jest w odpowiednim czasie, w odniesieniu do tych ilości, w zakresie których uzyskano prawo do odszkodowania, należy ustalić maksymalny termin wynoszący sześć miesięcy, licząc od momentu dostarczenia produktu, na przetworzenie i na złożenie przez przetwórcę wniosku o wypłatę odszkodowania;

w celu przyspieszenia wypłaty odszkodowania należy zapewnić wydanie przez producenta lub organizację producentów pisemnego świadectwa stwierdzającego, że każda sprzedana ilość stanowi część ilości kwalifikującej się do odszkodowania, jak ustalono w odniesieniu do producenta lub organizacji producentów; ponadto, do celów kontroli wydanych świadectw, należy umożliwić Państwom Członkowskim wymianę niezbędnych informacji dotyczących takich świadectw;

aby umożliwić stałą kontrolę, osoby kwalifikujące się do odszkodowania muszą przez cały czas informować organy kontrolne o ich działaniach przetwórczych;

na podstawie art. 2 ust. 3 Traktatu o przystąpieniu instytucje Wspólnoty mogą, przed przystąpieniem, podjąć środki określone w art. 171 i 358 Aktu;

środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Produktów Rybołówstwa,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Niniejsze rozporządzenie ustanawia szczegółowe zasady przyznawania odszkodowania wyrównawczego, zwanego dalej „odszkodowaniem", określonego w art. 3 rozporządzenia (EWG) nr 3117/85, w odniesieniu do sardynek śródziemnomorskich.

Artykuł 2

1. Odszkodowanie przyznaje się tylko w odniesieniu do sardynek, które są sprzedawane przetwórcy w celu ich całkowitego i ostatecznego przetworzenia, na warunkach określonych w art. 3 rozporządzenia (EWG) nr 3117/85, zgodnie z przepisami zdrowotnymi i technicznymi odnoszącymi się do produktów przeznaczonych do spożycia przez ludzi obowiązującymi w Państwie Członkowskim, w którym siedzibę ma dany przetwórca.

2. Do celów ust. 1 przez „przetwórcę" rozumie się każdą osobę fizyczną lub prawną, która:

— przetwarza sardynki śródziemnomorskie za pomocą jednej z metod przewidzianych w art. 3 rozporządzenia (EWG) nr 3117/85,

— spełnia warunki ustanowione w ustawodawstwie krajowym danego Państwa Członkowskiego dotyczące dokonywania wspomnianego przetwarzania za pomocą jednej z wyżej wymienionych metod.

[1] Dz.U. L 297 z 9.11.1985, str. 1.

Artykuł 3

1. Ilość kwalifikująca się do odszkodowania ustalana jest corocznie dla każdego roku gospodarczego i dla każdego producenta lub każdej organizacji producentów na ich wniosek, przez Państwo Członkowskie, w którym producent lub organizacja producentów ma swoją siedzibę, na podstawie średniej ilości rocznej sprzedanej przez producenta lub organizację producentów wspólnotowemu przemysłowi przetwórczemu, do celów działań w zakresie przetwarzania kwalifikujących się zgodnie z niniejszym rozporządzeniem w czasie okresu referencyjnego 1982–1984.

2. Państwa Członkowskie notyfikują Komisji, na miesiąc przed rozpoczęciem każdego roku gospodarczego, całkowite ilości kwalifikujące się do tymczasowo ustalonego odszkodowania na następny rok gospodarczy, w podziale według kategorii produktu i działań w zakresie przetwarzania. Ponadto zainteresowane Państwa Członkowskie niezwłocznie powiadamiają Komisję o jakiejkolwiek zmianie w tej ilości.

W przypadku gdy suma ilości ustalonych tymczasowo przez każde Państwo Członkowskie przekracza pułap przewidziany w art. 3 ust. 1 tiret drugie rozporządzenia (EWG) nr 3117/85, Komisja, po konsultacji z zainteresowanymi Państwami Członkowskimi, podejmuje decyzję o całkowitych ilościach kwalifikujących się do odszkodowania dla każdego Państwa Członkowskiego zgodnie z kryteriami określonymi w ust. 1.

Komisja podejmuje decyzję w odniesieniu do wyżej wskazanych ilości, w terminie 30 dni od dnia otrzymania notyfikacji, zaś w przypadku niezachowania obowiązku notyfikacji określone przez Komisję ilości uważane są za zaakceptowane.

3. Ostateczne przyznanie ilości określonych w ust. 1 następuje po podjęciu przez Komisję decyzji w sprawie ilości całkowitej, ustalonej przez każde Państwo Członkowskie, zgodnie z ust. 2.

Artykuł 4

1. Producent lub organizacja producentów określona w art. 3 ust. 1 wydaje przetwórcy podczas każdej sprzedaży pisemne świadectwo zawierające nazwisko (nazwę) sprzedawcy, nazwisko (nazwę) podmiotu skupującego, ilość oraz cenę produktów stanowiących przedmiot sprzedaży i stwierdzające, że ta ilość stanowi część ilości kwalifikującej się, przyznanej producentowi lub organizacji producentów zgodnie z art. 3 ust. 1.

Dany producent lub organizacja producentów bezzwłocznie przekazuje kopię tego świadectwa do Państwa Członkowskiego, które ustaliło kwalifikującą się ilość.

2. Przed wypłaceniem odszkodowania Państwo Członkowskie, w którym producent lub organizacja producentów sprzedająca produkt ma siedzibę, sprawdza czy łączna ilość sprzedana na podstawie każdego świadectwa nie przekracza ilości kwalifikujących się przeznaczonych danemu producentowi lub organizacji producentów na dany rok gospodarczy.

3. Jeżeli przetworzenie produktu odbywa się w Państwie Członkowskim innym niż to, w którym sprzedawca produktu ma siedzibę, Państwo Członkowskie, w którym ma miejsce przetwarzanie, przekazuje co miesiąc Państwu Członkowskiemu, w którym sprzedawca produktu ma siedzibę wykaz świadectw, jakie zostały mu dostarczone w poprzednim miesiącu, zgodnie z art. 5, w celu kontroli określonej w ust. 2. Kontrola rozpoczyna się niezwłocznie po otrzymaniu danego wykazu, a jej wyniki przekazywane są bezzwłocznie Państwu Członkowskiemu, które przeprowadzało kontrolę.

4. W przypadku gdy Państwo Członkowskie przeprowadzające kontrolę określoną w ust. 2 nie może podjąć ostatecznej decyzji w sprawie wydanego świadectwa, zażąda od producenta lub organizacji producentów, która wydała dane świadectwo, uzasadnienia do świadectwa w terminie nieprzekraczającym jednego miesiąca.

Artykuł 5

1. Wraz z zakończeniem działań w zakresie przetwarzania oraz nie później niż sześć miesięcy po dacie faktycznego dostarczenia produktu dany przetwórca może złożyć wniosek o wypłatę odszkodowania.

2. Odszkodowanie wypłaca na rzecz przetwórcy Państwo Członkowskie, w którym przetworzenie miało miejsce, po przedłożeniu:

— faktury lub pokwitowania sprzedaży produktu, na których muszą znajdować się co najmniej nazwy (nazwiska) i siedziby (adresy) danych stron oraz ilość, cena zakupu faktycznie zapłacona producentowi lub organizacji producentów oraz – dla każdej kategorii zakupionego produktu - data jego dostarczenia,

— dowodu zapłaty za towar, ze wskazaniem ceny określonej w tiret pierwszym,

— zaświadczenia określonego w art. 4,

w odniesieniu tylko do ilości kwalifikujących się do odszkodowania, tak jak to określono zgodnie z art. 3 oraz po uprzedniej kontroli świadectw stosownie do art. 4 ust. 2.

3. Jeżeli z kontroli określonej w art. 4 ust. 2 wynika, że ilości sprzedane przez producenta lub organizację producentów przekraczają ilość kwalifikującą się, która została im przyznana na dany rok gospodarczy, lub w przypadku braku zadowalającej odpowiedzi producenta lub organizacji producentów w terminie określonym w art. 4 ust. 4 odszkodowania nie wypłaca się.

Artykuł 6

1. Zainteresowane Państwa Członkowskie ustalają system kontroli pozwalający zagwarantować, że produkty, w odniesieniu do których składano wniosek o odszkodowanie, kwalifikują się do takiego odszkodowania oraz że przepisy niniejszego rozporządzenia są przestrzegane.

2. Szczegółowe zasady funkcjonowania systemu kontroli są ustalane przez poszczególne Państwa Członkowskie i muszą w nich być zawarte co najmniej następujące wymagania:

— przedstawianie przez przetwórcę dokumentów uzupełniających, które pozwalają określić jego prawo do odszkodowania,

— prowadzenie przez producenta lub organizację producentów rejestrów sprzedaży sporządzanych zgodnie z warunkami określonymi w niniejszym rozporządzeniu, z wyszczególnieniem dla każdej operacji sprzedaży daty, podmiotu skupującego, ilości oraz jakości sprzedanego produktu,

— prowadzenie przez przetwórcę, do celów weryfikacji całkowitego i ostatecznego przetworzenia, codziennego rachunku stanu zapasów, w szczególności wskazującego:

  — ilość zakupionego produktu, w podziale według gatunków i kategorii, daty przyjęcia oraz numeru faktury lub pokwitowania,

  — datę początku i końca przetwarzania,

  — ilość przetworzoną, w podziale według gatunków, kategorii i rodzaju przetwarzania oraz miejsca przetwarzania,

— bezpośrednie kontrole w danych przemysłach przetwórczych,

— określenie szczegółowych danych, które powinny znajdować się we wniosku o przyznanie odszkodowania określone w art. 5.

Artykuł 7

1. W przypadku naruszenia, w ograniczonym zakresie, systemu w zakresie odszkodowania przez beneficjenta odszkodowania, kiedy zostaje dowiedzione przez tego samego beneficjenta, przy akceptacji danego Państwa Członkowskiego, że takie naruszenie nie zostało popełnione w sposób zamierzony lub w wyniku poważnego zaniedbania, Państwo Członkowskie zatrzymuje sumę równą 10 % wspólnotowej ceny wycofania dla sardynek atlantyckich mającej zastosowanie do ilości, które stanowią przedmiot naruszenia i które miały skorzystać z odszkodowania lub w odniesieniu do których odszkodowanie zostało przyznane.

2. Państwa Członkowskie notyfikują co miesiąc Komisji takie przypadki, w których zastosowały ust. 1.

Artykuł 8

Ilości sprzedane zgodnie z niniejszym rozporządzeniem stanowią przedmiot specjalnego zapisu w ostatniej kolumnie rejestru, którego wzór znajduje się w Załączniku do rozporządzenia Komisji (EWG) nr 3138/82 [1].

Artykuł 9

1. Zainteresowane Państwa Członkowskie notyfikują Komisji, nie później niż w ciągu dwóch miesięcy po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia, środki kontroli, jakie zostały wprowadzone na podstawie art. 6 ust. 1.

2. Ponadto Państwa Członkowskie co miesiąc notyfikują Komisji ilości przetworzone w ciągu poprzedniego miesiąca, które kwalifikują się do odszkodowania, w podziale według kategorii handlowej i rodzaju przeprowadzonego przetwarzania, a także o wydatkach dotyczących przyznawania tego odszkodowania.

Artykuł 10

Kursem wymiany stosowanym do odszkodowania jest reprezentatywny kurs wymiany obowiązujący w dniu sprzedaży produktu.

Artykuł 11

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 marca 1986 r., pod warunkiem wejścia w życie Traktatu o przystąpieniu Hiszpanii i Portugalii.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 6 grudnia 1985 r.

W imieniu Komisji

Frans ANDRIESSEN

Wiceprzewodniczący

[1] Dz.U. L 335 z 29.11.1982, str. 9.